

[Kirsten Gloerfelt-Tarp.]

i at bygge sådanne boliger. Jeg tror imidlertid, at bygherrerne uanset det mindre tilskud vil være interesserede i at bygge disse mindre lejligheder, idet det erfaringsmæssigt er let at få sådanne udlejet til enlige, selvom de forholdsmæssigt er lidt dyrere. Jeg tror snarere, at det er boligministeriet, der hidtil har begrænset dette byggeri så stærkt, og jeg kunne tænke mig, at boligministeriet, når tilskuddet er mindre, i fremtiden vil være noget mere villigt end hidtil til at tillade opførelse af sådanne mindre lejligheder til enlige som statslånsbyggeri. Det vil jeg bede boligministeren bekræfte her i dag.

Endelig vil jeg fremhæve udvalgsbetænkningens fortolkning af lovforslagets bestemmelse — § 17, stk. 3, jfr. ny § 38 — om, at m²-tilskud kun kan gives til beboelseshuse, der hovedsagelig eller udelukkende indeholder lejligheder med et bruttoetageareal på højst 85 m². Flertallet er enig i, at „hovedsagelig“ bør fortolkes således, at det i almindelighed bør tillades, at indtil 10 pct. af lejlighederne i et byggeforetagende overskrider denne grænse. Det er hensigtsmæssigt med en sådan smidig grænse, idet man derved kan få et noget mere differentieret byggeri, og jeg går ud fra, at indenrigs- og boligministeren er enig i en sådan fortolkning.

På eet punkt til vil jeg forøvrigt gerne erklære mig enig med det ærede medlem hr. Lorentzen: det havde været ønskeligt, om vi havde fået en særlig bestemmelse ind i byggestøttelovgivningen angående ganske almindeligt, gammeldags andelsbyggeri. Det har vi imidlertid ikke fået, og det kan vel næppe nås nu i denne omgang, men jeg synes, det er noget, vi må have in mente.

Jeg tror, at lovforslaget med de af flertallet stillede ændringsforslag tager fornødent hensyn til de mange forskellige faktorer, som må tages i betragtning ved fastlæggelsen af boligpolitikken i dag, og det er mit håb, at boligbyggeri på et sundt grundlag må finde sted i et sådant omfang, at vi fortsat kan vinde ind på boliganglen, og at nødvendig sanering ikke skubbes ud i en uvis fremtid. På mit partis vegne kan jeg anbefale at stemme for flertallets ændringsforslag.

Søren Olesen: Der er forskellige af de foreslåede ændringer, som vi kan tiltræde, fordi vi anser dem for forbedringer i forhold til det oprindeligt foreslåede. Der er lagt loft over de beløb, som årligt kan bevilges til statslån, og man må jo forstå det sådan, at det ikke er meningen, at de anførte beløb skal anvendes, men at de danner den yderste grænse for, hvad man kan strække sig til, hvis man da ikke vil søge loven ændret. Jeg mener, at man yderligere burde have indsat en bestemmelse om, at beløbene skulle nedsættes, såfremt det af forskellige årsager viste sig, enten at byggeriet kunne blive billigere, eller at det kunne finansieres ad anden vej, for når man har hævet renten for statslånene til markedsrenten, bør man efter min mening også tilstræbe, at finansieringen efterhånden kommer til at foregå ad de almindelige låneveje. Det virker uheldigt, når staten beslæglægger så stor en del af lånemarkedet, som det har været tilfældet i de senere år, idet det driver renten op, og de private, som af en eller anden grund skal skaffe sig et lån og ikke kan opnå statsfinansiering, bliver da vanskeligere stillet. Jeg mener derfor, man bør tilstræbe en hurtigere overgang fra statsfinansiering til finansiering ad andre veje, da man nu har gjort renten ens for begge slags finansiering.

Der er endvidere i den nye formulering af § 10, stk. 2, sket en udvidelse, således at der fremtidig kan gives m²-tilskud til byggeri, som ikke opnår statslån, men finansieres ad anden vej. Til en sådan ligestilling har vi forsåvidt fra mit partis side tidligere givet tilslutning; men jeg vil gerne gøre opmærksom på, at vi har ikke ment, det skulle føre til en udvidelse af statens forpligtelser i retning af tilskud. Hvis der bliver gjort brug af denne udvidelse i betydeligt omfang, bør der samtidig ske en nedsættelse i de samlede udlånsbeløb fra staten. Som jeg sagde før, må vi tilstræbe en overgang fra finansiering ved statslån til finansiering ad andre, mere normale kanaler, og hvis der bliver gjort brug af den nævnte udvidelse, bør vi samtidig nedsætte de beløb, staten bevilger til byggeri på de årlige finanslove. Derved vil man hindre, at staten i fremtiden kommer til at yde lån til byggeriet i større og større omfang, hvorved man jo ødelægger